

הת (ראשון לציון) 29412-11-24 - סייף אבו סייף נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל

ה"ת (ראשון-לציון) 29412-11-24 - סייף אבו סייף נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל, תחנת רמלהשלום ראשון-לציון
ה"ת (ראשון-לציון) 29412-11-24
סייף אבו סייף

נ ג ד

מדינת ישראל - משטרת ישראל, תחנת רמלה
באמצעות עו"ד יפית ברדה, ק' חקירות משפטן
בית משפט השלום בראשון-לציון
[28.12.2024]

כבוד השופט יובל קדר
באמצעות ב"כ עו"ד וילוט פרח חילו משרד עו"ד כבהא
החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
התשכ"ט-1969.
השתלשלות העניינים:

ביום 12.11.24 הגיש המבקש בקשה להשבת תפוסים, כסף מזומן שנתפס בביתו בשני מקרים נפרדים. בחודש מרץ
2024 נתפסו בביתו 30,000 ₪ ובחודש ספטמבר 2024 נתפסו בביתו 52,070 ₪.
ביום 20.12.24 התקבלה בקשת הנאמן בהליכי חדלות פירעון בעניינו של המבקש (תיק חדלות פירעון
54775-12-23 בבית משפט השלום בראשון לציון). הנאמן ביקש כי כספים שישוחררו לטובת המבקש יועברו לקופת
הנשייה. השגות של המבקש או צדדי ג', ככל שיהיו, יופנו להליך חדלות הפירעון.
ביום 21.12.24 התקבלה תגובת המשיבה ולפיה תפיסת הכסף בחודש מרץ בוצעה על ידי יחידה אחרת ובאשר לכסף
שנתפס על ידה היא מסכימה לשחררו לקופת הנשייה. ביום 24.12.24 השלימה המשיבה את תגובתה וטענה כי
לנוכח חומר החקירה אין תימוכין לטענת המבקש כי מדובר בכספי קופה משותפת וכי כספים נוספים שנתפסו, וניתן
היה לאבחן כי הם בבעלות אחרים, הוחזרו.
ביום 27.12.24 הוגשה תגובה בשם המבקש (באמצעות עו"ד רונית זוילי המייצגת את המבקש בהליכי חדלות פירעון)
ונטען בה כי מדובר בכספי קופה משותפת.

ביום 28.12.24 הוריתי על מחיקת הבקשה בכל הקשור לכסף התפוס מחודש מרץ 2024, בשל כריכת שתי בקשות שעניין נפרד ומבלי לציין את המשיבה המתאימה. על עניין זה לא הוגש ערר והוא הסתיים. עוד הוריתי על העברת הסכום של 52,070 ₪, שנתפס בחודש ספטמבר 2024, לקופת הנשייה, מהטעם שהכסף שנתפס מהמבקש והוא שעתר להחזרתו, ולא טוענים אחרים לזכות. באשר לטענות המבקש להיות הכסף קופה משותפת אלו יוכלו להתברר בהליכי חדלות פירעון.

ביום 1.12.24 הוגשה בקשת המבקש לקביעת דיון לשם הצגת טענותיו. באותו היום דחיתי את הבקשה מהטעם שהמבקש, ולא אחר הטוען לזכות בנכס, הוא שעתר לקבלת הכסף שנתפס בביתו וציין כי הכסף שייך לו ולבני משפחתו ועל כן יש להעביר את הכסף לקופת הנשייה של המבקש.

ביום 15.12.24 התקיים דיון בערר שהגיש המבקש (ע"ח 10259-12-24), בסיומו הורה בית המשפט המחוזי "נוכח טענת העורר כי חלק מהכספים שייכים לבני משפחתו המתגוררים עמו באותו מתחם, יש לקיים דיון במסגרתו יבחן בית משפט קמא את טענות העורר ויכריע למי שייכים הכספים. לאחר ההכרעה בשאלת הבעלות, כספים השייכים לעורר יועברו כאמור לחזקתו של הנאמן, כספים השייכים לבני משפחה אחרים יוחזרו לידיהם." ההליך הנוכחי:

ביום 24.12.24 התקיים דיון בפניי. בפתח הדיון מסרה ב"כ המבקש ארבעה תצהירים בנוסח אחיד ולפיהם ארבעת המצהירים מתגוררים יחד וחולקים בהוצאות מטבח, חשמל, מים, גז, ארנונה וקניות. לשם ניהול משק הבית הוקמה קופת חיסכון משותפת אליה מפקידים כספים ומשלמים באופן חודשי את כל ההוצאות המשותפות. כל מצהיר הוסיף בעניינו כדלקמן:

הגב' סארה אבו סיף - הצהירה כי החלה להפקיד כספים לקופה המשותפת ביום 25.7.23, ממקורות הכנסה חוקיים וחלקה בקופה המשותפת עומד על 25,000 ₪.

הגב' איה אבו סיף - הצהירה כי החלה להפקיד כספים לקופה המשותפת בשנת 2020, ממקורות הכנסה חוקיים וחלקה בקופה המשותפת עומד על 25,000 ₪.

מר' חדר אבו סיף - הצהיר כי החל להפקיד כספים לקופה המשותפת בשנת 2023, ממקורות הכנסה חוקיים וחלקו בקופה המשותפת עומד על 1,570 ₪.

המבקש - הצהיר כי הפקיד 500 ₪ לקופה המשותפת בשנת 2021, ממקורות הכנסה חוקיים וחלקו בקופה המשותפת עומד על 500 ₪.

המבקש ובני משפחתו נחקרו אודות התצהירים:

הגב' סארה אבו סיף, אישה צעירה, העידה כי מתגוררות במקום כ-7 משפחות. מסרה כי הכסף שלה הופקד בקופה המשותפת, מדובר בכסף מעבודתה במד"א, לאחר שמשכה את הכסף מהבנק. עוד ציינה כי כסף שהופקד לחשבונה של אימה, עבור טיפול באם (בשל מחלה), היא הפקידה בקופה המשותפת. סארה הוסיפה כי היא יכולה למשוך כסף מהקופה וכי היא שמה כסף בצד כיוון שעתידיה להתחתן בקרוב.

עוד השיבה לשאלות כי אין רישום של הכסף, היא מפקידה כ-1,500 ₪ כל חודש ולעיתים יותר. בנוסף השיבה כי יש לה רישום של הכסף אך הוא בערבית, היא שולחת לעצמה בווטסאפ, אולם, כשהתבקשה להציג מסרה כי יש רשימה בבית וכשנשאלה כיצד יודעת שהסכום השייך לה עומד על 25,000 ₪ השיבה "אנחנו יודעים, עשינו חשבון".

הגב' איה אבו סיף, אישה צעירה, העידה כי מתגוררת יחד עם המשפחה, מקבלת משכורת לבנק וכי היא נותנת מהמשכורת שלה בכל חודש 1,500 ₪ לחיסכון המשפחתי וזאת משנת 2021. כשנשאלה הכיצד היא יודעת מהו החלק שלה בקופה המשותפת, מסרה כי מתוך הקופה יורדות ההוצאות ומה שנשאר זה חיסכון בשבילה. עוד השיבה כי יש רשימה בבית אך אין לה צילום של הרשימה. העריכה כי ההוצאות הן כ-5,000 ₪ בחודש לחשמל ולא ידעה לציין סכומים נוספים. במענה לשאלה אם אינה יודעת כמה יורד בכל חודש הכיצד תדע כמה נשאר לה, השיבה כי בכל חודש עושים חישוב, אך בפועל לא יושבים יחד ומתוך 1,500 ₪ נשאר לה אולי 500 ₪ והתעקשה כי עשתה חשבון וזה הסכום שייצא.

מר חדד אבו סיף, אדם מבוגר, העיד כי אינו עובד וחי מקצבה, ציין כי כיוון שהוא מעוקל הוא מושך את כספי הקצבה ושם בבית. עוד מסר כי שמים את הכסף אצל המבקש וכי משתמשים בקופה גם לעזרה לקניית תרופות. מסר כי הוא מפקיד 1,000 ₪ - 1,500 ₪ וכעת יש לו בקופה 1,500 ₪, אך הוא עצמו אינו יודע כמה כסף היה לו בקופה, אלא המבקש הוא שיועד זאת. לשאלה האם יש לו רישום השיב "בטח" ולשאלה איפה הרישום השיב "מה אני צריך לרשום? זו קופה של כולם".

המבקש העיד כי מזה כשנתיים אינו עובד ובחלק מהזמן קיבל קצבה, גם אשתו מקבלת קצבה וההורים שלה עוזרים. אישר כי הוא בהליכי חדלות פירעון ולטענות על כך שאסור לו להחזיק כסף מזומן, השיב כי בני המשפחה מאמינים בו והוא מחזיק את הכסף מאז שהוריו נפטרו. לשאלה האם יש לו רישום השיב כי זה קניות מזומן בסופר וגם חשמל. לשאלה מה קורה אם מישהו צריך כסף לצרכים אישיים, השיב כי לאחר כל ההוצאות עושים חשבון ומה שנשאר "הוא יקבל". לשאלות כיצד הוא יודע כמה כסף שייך לכל אחד, השיב כי אינו חייב לרשום את כולם, לא כולם חוסכים כמו איה וסארה. גם לגבי השאלה כיצד הוא יודע כמה כסף יש לחדר, השיב כי הוא נותן לו משלו מבלי לפרט.

ב"כ המבקש עמדה על כך שהמבקש טען מרגע מעצרו כי מדובר בכסף השייך לקופה משותפת. כספים של בני משפחה אחרים הוחזרו להם. בני המשפחה שהעידו הבהירו כי הם מפקידים לקופה באופן שוטף וכי זו התנהלות של שנים ועל כן יש להשיב להם את כספם וכי למבקש אין הכנסות מזה תקופה למעט קצבה. עוד הוסיפה כי הם יודעים וזוכרים כמה הם מפקידים בקופה.

נציגת המשיבה הבהירה כי המשיבה מסכימה לשחרור הכסף התפוס וכי את כספו של המבקש יש להשיב לקופת הנשייה ועל כך אין מחלוקת.

נציגת המשיבה טענה כי המצהירים לא ידעו לומר מהם סכומי הכסף שנכנסו לקופה ומה יצא מהקופה ובכל זאת הצהירו על סכום מדויק השייך לכל אחד מהם, מבלי שהם יכולים להצביע על החישוב. נציגת המשיבה טענה כי בהעדר חומר המצביע על התנהלות הקופה ומה נשאר בה לאחר ההוצאות, הרי שלא ניתן להתייחס לטענות ברצינות. עוד הוסיפה נציגת המשיבה כי המצהירים מחזיקים חשבון בנק, יש להם כרטיסי אשראי. בעניינו של המצהיר חדר הלה העיד כי הוא מעוקל ולכן תמוה הכיצד הוא מושך כסף לטובת הקופה.

מתיק החקירה שנמסר לעיוני נלמד כי ביום 13.9.24 נערך חיפוש בביתו של המבקש, המבקש נעצר בחשד להחזקת סמים ושחרר בתנאים מגבילים באותו היום בהחלטת בית משפט. בחקירתו טען המבקש כי "הכסף זה של כולם של כל המתחם מאז שנפטרו אבא ואמא שלי האחים מאמינים בי וחוסכים אצלי כל מה שרוצים לעשות בבית לוקחים מהקופה הזאת".

בדוח הפעולה, המודפס, מאת ג'וליאן שורוש, מיום 13.9.24 שעה 09:00, עולה כי בעת שחיפש בביתו של המבקש, באחד החדרים בקומה 2, נמצא בתוך ארון, ארנק שחור מעור עם רצועה מחרוזים לבנים ובו סכום של ₪ 2,070. בדוח הפעולה, בכתב יד, מאת לירז דורי, מיום 13.9.24 שעה 08:08, עולה כי בעת שחיפש בביתו של המבקש, במטבח הדירה בקומה 2, הבחין הכמות גדולה של שטרות המונחים במדף העליון באחד מארונות המטבח.

בדו"ח החיפוש עליו חתם המבקש, סוכמו התפוסים וצוין כי:

א. סכום של ₪ 2,070 נמצא בבית, בקומה שניה, בחדר ילדים, בארון בגדים, בתיק שחור.

ב. סכום של ₪ 50,000 נמצא בבית, בקומה שנייה, בארון מטבח.

להשלמת התמונה אציין כי במקומות נוספים בחזקתו של אחיו של המבקש (כמפורט בדו"ח פעולה מאת רס"ר אור אבגי מיום 13.9.24 שעה 08:20), נמצאו ונתפסו סכומי כסף שונים של אלפי שקלים חדשים ואולם לדברי המשיבה תפוסים אלו הוחזרו.

דין והכרעה:

בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי ולאחר שעיינתי בתצהירים, בחנתי את עדויות המצהירים בפני ואת חומרי החקירה מצאתי לקבוע כי הכסף שנתפס שייך למבקש ובהתאם לדין יש להעבירו לקופת הנשייה, להלן נימוקיי: הכסף נתפס בביתו של המבקש, בארון במטבח ביתו ובתוך ארנק בארון בחדר הילדים, וחזקה כי זהו הכסף של המבקש. כספים שנתפסו באותו המועד בחיפוש בביתו וברכבו של אחיו הוחזרו לאח.

המבקש הצהיר כי 500 ₪, חלק קטן מהכסף שנתפס, זהו כספו, שאותו הפקיד לקופה המשותפת בשנת 2021 ולאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני ונשא עונש מאסר בעבודות שירות ואולם אין כל תימוכין לטענתו ביחס לסכום ההפקדה ולמועד בו הופקד. על כן לא ברור הכיצד יכול היה המבקש לדעת כי סכום, די זניח זה, הוא סכום כסף מדויק השייך לו. אציין כי למבקש יש אינטרס לטעון שהכסף המוזמן הרב שנתפס בביתו אינו שייך לו, בשל מצבו המשפטי בהליכי חדלות פירעון.

המבקש אכן מסר בחקירתו, ביום מעצרו, כי מדובר בכסף של כולם. המבקש לא תמך את דבריו במסמכים. המבקש גם לא התייחס לכך שהכסף נתפס במקומות שונים ואף בתצהירו ובעדותו לא ניתן לכך מענה. המבקש העיד כי לאחר ניכוי ההוצאות מהקופה המשותפת "עושים חשבון" ואולם לא הוצג, ולו מסמך אחד, המעיד על כך. המבקש אף העיד כי אינו חייב לנהל רישום והוא נותן לכל אחד מחלקו מבלי שהבהיר כיצד הוא יודע מהו חלקו של כל אחד.

גרסת המבקש לניהול קופה משותפת מבלי שיש לה כל תיעוד אינה יכולה להתקבל. המדובר בקופה אליה מספר בני משפחה מפקידים סכום שונה ולא קבוע, ומתוך הקופה משולמות ההוצאות, שהן מטבען אינן אחידות וקבועות (בוודאי שלא רכישת מוצרים במכולת), ואחר כך יש לצבור לכל אחד את החיסכון שנותר עבורו. כל זאת לא ניתן לעשות ללא כל רישום.

עוד אוסיף כי החזקת הכסף במקומות שונים, מרבית הכסף בארון במטבח בחבילת שטרות וחלק קטן מהכסף בארנק בארון בחדר הילדים, אינה משתלבת עם הטענה לניהול קופה אחת משותפת.

המצהירים, כולל המבקש, הגישו תצהירים בהם נטען לסכום מדויק השייך לכל אחד מהם מתוך הקופה המשותפת ומסתכם לסכום הכולל שנתפס אצל המבקש, בשני מקומות שונים כאמור, 52,070 ₪.

המצהירים כולם לא ידעו להסביר כיצד הם יודעים מהו סכום הכסף השייך להם מתוך הקופה המשותפת. יתרה מכך טענות לרישום על ידי כל אחד מהם, לא הוכחו ואף לא הוצג בדל ראיה לקיומו של רישום. אדרבה, על אף שהמצהירה סארה טענה כי ערכה רישום ביישומון וואטסאפ בטלפון, לא היה ביכולתה להציגו. המצהירה איה מסרה כי יש רשימה בבית אך לא אין צילום של אותה הרשימה. גם המצהיר חדר טען כי יש ברשותו רישום ומיד לאחר מכן העיד כי אינו צריך לרשום.

המצהירות סארה ואיה טענו כי חלקה של כל אחת בקופה המשותפת עומד על 25,000 ₪ בדיוק. שתיהן הצהירו כי הן הפקידו כ-1,500 ₪ בחודש (סארה מסרה כי לעיתים מפקידה יותר) ואולם כל אחת מהן טענה שהחלה להפקיד לקופה המשותפת במועד שונה (סארה בחודש ספטמבר 2023 ואיה החל משנת 2020), לכן קשה לקבל את טענותיהן כי לשתיהן הצטבר סכום "עגול" וזהה של 25,000 ₪ בקופה המשותפת.

המצהיר חדר אבו סיף טען בעלמא כי חלקו בקופה עומד על 1,570 ₪ ואף טען כי מעבר להוצאות המשותפות היוצאות מהקופה, הוא משך באופן מזדמן כסף לצרכים רפואיים ועל כן מתחזקת התהייה הכיצד, ללא כל רישום, ניתן לדעת כי חלקו בקופה המשותפת אכן עומד על הסכום המדויק כנטען. בנוסף חדר העיד כי אינו יודע מה חלקו וכי המבקש הוא שיועד זאת.

התרשמתי מעדותן של סארה ואיה כי שתיהן דיברו בביטחון כשמסרו שהן חסכו בקופה המשותפת וכי הן, כל אחת, יודעת כי סכום החיסכון שלה עומד על 25,000 ₪ בהתאם לתצהיר. אך כל אחת מהן נעה בחוסר נחת ובתסכול כאשר נשאלו על רישום או תיעוד של סכום הכסף שנצבר לזכותן וממילא כאמור לא נתנו לסוגיה זו מענה מניח את הדעת. יתר על כן הסבריה של סארה באשר לרישום שלה הותירו רושם בלתי מהימן בעליל (בערבית, בוואטסאפ, רשימה בבית).

אף מעדותם של חדר והמבקש התרשמתי כי הם השיבו לשאלות אודות רישום ההוצאות כלאחר יד באופן כללי והתקשו להסביר את גרסתם.

לאור כל האמור ומשלא שוכנתי כי הכסף שנתפס בביתו של המבקש שייך למצהירים, בחלקים שונים, כפי שנטען, אני קובע כי הכסף שייך למבקש, זאת נלמד ממכלול הנסיבות ולאחר שנתפס בביתו של המבקש במקומות שונים. נוכח עמדת המשיבה, המסכימה כאמור לשחרור הכסף התפוס, לבקשת הנאמן בהליכי חדלות פירעון של המבקש ובהתאם לדין אני שב ומורה על העברת הכסף שנתפס בסך 52,070 ₪ לקופת הנשייה (בהתאם לפרטים שנמסרו בבקשת הנאמן מיום 20.11.24).

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.